

Reflectie

Student: Friso Liesker, HtH Amsterdam

Datum: 13-06-2019

Deze aanleiding voor deze reflectie betreft een casus die ik [eerder heb beschreven](#) in mijn verslag van week 24.

Ik breng de die casus in bij de laatste intervisie met Walter, die jaren de vaste begeleider is geweest van onze intervisiekomsten. Ik lees daar mijn verhaal voor en vind het zelf eigenlijk vrij helder; in de laatste vier regels geef ik aan waar mijn dilemma ligt en dat faalangst de reden is, bang om afgewezen te worden, er niet toe te doen of te mogen zijn. Wat had ik anders of beter kunnen doen?

De learning:

Een collega suggereert dat we (mijn collega en ik die de bijeenkomst leidden) een time-out in hadden kunnen lassen: "We constateren dat dit een voor deze groep een te heftig thema is, we stellen voor dat we daarom even toen minuten pauze nemen en dan gaan we verder." En dan in die tien minuten bespreken met de betrokkene: noem dat thema svp niet meer en als je wilt, kunnen we een afspraak maken om het er een keer één op één over te hebben."

Dat vond ik een zeer nuttige suggestie die ik in mijn gereedschapskist heb gestopt.

